

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 1T/50/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116011162
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2116011162.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a prísediacich Mgr. Petra Kovára a Edity Proksovej na hlavnom pojednávaní v Trnave dňa 12. októbra 2017 takto

rozhodol:

Obžalovaní

1/ Z. I., nar. XX.XX.XXXX v R.,
trvale bytom R.,

2/ F. E., nar. XX.XX.XXXX v R.,
trvale bytom R., V. A. C. XXXX/XX,
t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS a ÚVV Ilava v inej veci,

sa podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodzujú spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 21.06.2016 sp. zn. 3Pv 17/16 pre skutok právne posúdený ako zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov spolupácha-teľstvom podľa § 20 k § 270 ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 18.12.2009 po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli v čase okolo 21:40 hod. do ubytovne M. na T. ulici č. XXX v R., kde sa chceli ubytovať na jednu noc, pričom Z. I. predložil svoj občiansky preukaz a F. E. predložil kartičku poistenca a po výzve recepcnej na zaplatenie ubytovania vo výške 20,58 € jej Z. I. predložil bankovku v hodnote 100,00 €, o ktorej Z. I. aj F. E. vedeli, že je falošná, recepcná im dala výdavok zo zaplatenie sumy a kľúče od izby, pričom obaja následne odišli z ubytovne do herne B. a do ubytovne sa už nevrátili, pričom bankovka v nominálnej hodnote 100,00 €, sériové číslo W ktorá bola dňa 18.12.2009 zadržaná OR PZ R. a jej predkladateľom bola Vilma Z., recepcná z ubytovne M., bola následne zaslaná na expertízu do Národnej banky Slovenska v Bratislave na oddelenie prípravy a analýz platidiel, kde z posudku NBS vyplýva, že sa jedná o falzifikát so stupňom nebezpečnosti „5“ - nepodarený falzifikát,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. sa poškodená Vilma Margetínová, nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom U. XXX, so svojim uplatneným nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

odôvodnenie:

V predmetnej veci na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie spočívajúce vo vylúchoch obžalovaných Z. I. a F. E., poškodenej N. Z., svedkov A. D., G. K., N. Z., Z. Z., Z. K., R. E. a G. D., ako aj boli oboznámené listinné dôkazy zo spisu.

*** N. vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní ***

Obžalovaný 1/ Z. I. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je nevinný. V tom čase išiel so svojou priateľkou A. D. niekedy vo večerných hodinách okolo herne B., keď z herne vyšiel F. E. a spýtal sa ho, či by mu nedal svoj občiansky, že by sa chcel ubytovať v ubytovni. S. mu, že svoj občiansky nemá. S. poslal priateľku, aby mu išla domov pre jeho občiansky a keď sa s ním potom vrátila, tak išli na tú ubytovňu T. XXX. F. E. sa opýtal vrátničky, či by sa mohol ubytovať na jeho občiansky preukaz. Povedala, že áno, že sa to dá. Tak zobrali jednu izbu a F. E. dal vrátničke 100-eurovú bankovku. Tá vrátnička im vydala a F. E. mu hovoril, že v herni ho čaká Z. K. a že tú bankovku má od neho. Tak išli naspäť z ubytovne do tej herne a tam mu F. E. hovoril, že tie ostatné zvyšné peniaze dá Z. K., čo však nevidel. F. E. prišiel za ním do tej herne, šiel k nemu a potom išiel F. E. rozmeniť 20,00 € k barmanke a dal mu z toho 10,00 €. Vtedy už bol jeho priateľka doma, išla domov po tom, čo vyšli z ubytovne. R. 10,00 € mu dal za to, že mu pomohol s tým občianskym. To, že bola bankovka falošná, nevedel. Dozvedel sa to až od polície. S F. E. sa poznal od detstva. Na ubytovňu chodieval za kamarátom a aj tam potom býval. F. E. mu nespomenul, že by chcel použiť nepravú bankovku na zaplatenie izby. Ubytovať sa vtedy nechcel, len Lukášovi Kačovi poskytol svoj občiansky. F. E. vrátničke predložil tiež doklad, asi kartičku poistenca. Nevedel, na koho bola tá izba napísaná, asi na oboch. Peniaze im vrátnička vydala z nejakej kasičky, do jej vnútra nevidel. Údaje z dokladov si vrátnička zapisovala do nejakej knižky, bola asi jedna. Nevedel, či sa F. E. išiel do tej izby vtedy aj ubytovať.

Obžalovaný 2/ F. E. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je nevinný. Dňa 18.12.2009 bol v herni B., kde ho stretol Z. K.. Ten mu navrhol, či by mu nevybavil izbu na ubytovni M., že mu dá za to 5,00 až 10,00 €. Následne mu na to povedal, že nemá pri sebe občiansky preukaz. Následne vyšiel z herne von, zbadal pri dverách Z. I., ktorého sa spýtal, či by mu nepožičal občiansky preukaz, aby sa ubytoval. Z. I. s tým súhlasil a myslel si, že po ten jeho občiansky poslal domov svoju priateľku A. D.. X. išli následne na ubytovňu Domov. Tam si vybavili ubytovanie na jednu noc. On predložil kartičku poistenca a Z. I. dal svoj občiansky preukaz. S recepciou jednal Z. I., ktorý aj predložil recepcijnej 100-eurovú bankovku, z ktorej im vydala asi 79,00 € a dala im kľúče od izby. Recepčná zobrala tú bankovku, dala ho do prístroja na overovanie pravosti bankoviek a potom ju nahodila do pokladne a dala im výdavok, zapísala ich do jednej ubytovacej knihy, zapísala si do nej všetky údaje z dokladov, ktoré jej predložili. Tú bankovku mal od Z. K., ktorý mu ju dal v tej herni B. tesne predtým, nikto iný to nevidel, a pred ubytovňou ju zas on dal Z. I. a tiež to nikto iný nevidel. Dával mu ju preto, lebo nemal pri sebe občiansky preukaz. Potom išli s Z. I. späť do herne Apex za Z. Salayom, kde mu dali výdavok XX,XX € a kľúče od izby. Obom im dal po 5,00 alebo 10,00 €. Až po tom, čo odišli z ubytovne, povedal Máriovi Ťažkému, že bankovku mal od Z. K.. Potom si išiel zahrať automaty za tie peniaze, ktoré im dal Z. K.. O bankovke nevedel nič. Salay pri sebe nemal doklady, nevedel, či išiel prespať na tú ubytovňu, on tam nebol, ani Z., ani Z., izba bola aj tak na Z.. Nevedel o tom, že bankovka je falošná. Dozvedel sa to až od polície 2-3 týždne potom. Nič zvláštne si na bankovke nevšimol.

Poškodená N. Z. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že pozná oboch obžalovaných, nakoľko v tom čase chodievali do ubytovne na návštevy. V decembri vo večerných hodinách prišli za ňou obžalovaní, že sa chcú ubytovať, tak im dala izbu. Platili jej 100-eurovou bankovkou. Nevedela, ktorý z nich platil, ale vedela, že boli spolu a jeden z nich mal občiansky preukaz a druhý mal kartičku poistenca. Zapísala ich do knihy ubytovaní a vydala im kľúče, oni zaplatili, vrátila im výdavok a oni odišli ešte do herne. A pred polnocou, keď si robila priebežnú uzávierku, zistila, že tá bankovka je falošná. Tak to nahlásila na políciu, prišli policajti, nahlásila im mená z tej knihy, lebo si bola na 100% istá, že ňou platili obaja obžalovaní. Vedela to preto, že s takou vysokou hodnotou platili v ten deň iba oni dvaja, nikto iný. Keď jej dali tú bankovku, tak ju nekontrolovala. Obžalovaní sa už na ubytovňu nevrátili, neboli tam cez noc. Zapísala do tej knihy ubytovaní oboch obžalovaných. Z tej falošnej bankovky im vydala cca 80,00 €. Kľúče od izby jej boli na druhý alebo tretí deň poslané po nejakom 12-ročnom chlapcovi. Tržba z recepcie sa odovzdávala každý deň ráno. Pri platení si nič podozrivé na obžalovaných nevšimla. Všetky peniaze sa dávali na jedno miesto, do pokladničky. Zopakovala, že nevie, ktorý z obžalovaných jej platil. Na hlavnom pojednávaní bol prečítaný jej uplatnený nárok na náhradu škody vo výške 100,00 €.

K. A. D. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný Z. I. je jej druh a pozná aj obžalovaného F. E.. V ten večer bola s Z. vonku pred herňou B. a prišiel za nimi F. E., ktorý požiadal Z., aby mu požičal občiansky, lebo svoj nemá, že mu za to dá XX,XX €. Ona išla domov k Z. pre jeho občiansky, bolo to na O. 3, následne mu občiansky odovzdala pred ubytovňou. X. čakala vonku a oni dvaja išli dovnútra.

Potom sa vrátili, rozlúčili sa, ona išla domov a oni išli spolu do herne B.. O tom, že je bankovka falošná, sa dozvedela až na polícii. Mário pred stretnutím s F. E. nemal pri sebe 100-eurovú bankovku a v minulosti nedisponoval žiadnou falošnou bankovkou. Nepozná Z. K..

Svedkyňa G. K. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že pozná obžalovaných a dňa 18.12.2009 na ubytovni nemala smenu. Uviedla, že hostia sa zapisovali do knihy návštev, kniha bola jedna. Keď niekto platil, tak peniaze dávali do krabičky. Pracovali dennú, nočnú a dva dni voľno, išlo o 12-hodinové smeny. Peniaze sa odovzdávali ráno, tržbu si brali vedúce ráno. Smena začínala od 06:00 hod. ráno do 20:00 hod. Hotovostná platba sa prijímala na recepcii tak, že mali registračnú pokladnicu a vydávali bloky ako doklad o zaplatení, na ktoré sa nedávali mená ubytovaných, bola na ňom len suma.

Svedkyňa N. Z. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pozná obžalovaných a v inkriminovaný deň nemala smenu na recepcii v ubytovni. Len počula od kolegyň, že sa tam niekto ubytoval a že platil falošnou bankovkou. S. Z. to zistila až ráno na druhý deň. Na ubytovni pracovali v smenách - denná, nočná a 2 dni voľno. Boli to 12-hodinové smeny, menili sa od 06:00 do 18:00 hod. Peniaze sa odovzdávali ráno. Tá, čo preberala službu, musela to podpísať, boli tam na to zošity a potom sa ráno začínalo s peniazmi odznova. Boli tam tri knihy, jedna bola robotnícka - pavilón A, B a potom boli jednorazové izby, tá kniha bola zvlášť. Robotnícka preto, lebo tam pracovali pracovníci, ktorí tam boli ubytovaní po dlhší čas. Ubytovaných na jeden deň alebo jednu noc zapisovali aj na príjmové pokladničné doklady a keď mali počítať, tak to išlo cez počítač a vydávali doklady. Na tieto príjmové doklady sa zapisovalo aj meno z občianskeho preukazu a z knihy ubytovaných. Zapisovalo sa to aj cez počítač, kde bolo tiež to meno uvedené.

Svedkyňa Miriam Z. (prevádzkarka) na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaných nepozná a o falošnej bankovke vie len z počutia. Recepčná N. jej uviedla, že falošnú bankovku jej dali dvaja muži, kúpili si u nej ubytovanie a ona im vydala z tej bankovky. Nevedela kedy sa to stalo, asi v noci. Tej N. potom strhli 100,00 € + nejakú pokutu 30,00 €. Smeny pre recepcné boli na recepcii 12-hodinové, striedali sa ráno od 06:00 hod. a pracovali do 18:00 hod., tržba sa brala raz za deň. Bola kniha, kde sa zapisovali ubytovaní, pričom recepcné mohli ubytovať niekoho len s občianskym preukazom. Ak sa pokladničný doklad stornoval, mal by sa k tomu stornu priložiť. Keď sa zaplatilo ubytovanie, tak recepcná vydala doklad a dotyčný ubytovaný si doklad zobral späť, mal zostať v registračnej pokladnici. Na doklade sa neuvádzalo meno ubytovaného, len suma a počet ubytovaní.

Svedok Z. K. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že dňa 18.12.2009 bol v herni B. s oboma obžalovanými. V tom čase bol bezdomovec. Sem tam chodil za Z. I., ktorý mu pomáhal, dával mu oblečenie a ako tam sedel, F. niekam odišiel a Z. mu išiel zobrať jesť a povedal mu, že má chvíľku počkať v herni. Potom spolu prišli F. s Z.. On tam zostal, pomáhal upratovať barmanke. Keď prišli po nejakej hodinke, F. mu dal 10,00 €, aby si išiel zahrať automaty. O bankovke v hodnote 100,00 € nič nevedel a ani ju nevidel. Doplnil, že išiel vtedy do ubytovne pre nejaké peniaze, nemal v tej dobe občiansky preukaz, poprosil Z., aby mu šiel zobrať izbu na svoj občianky (potom zas vypovedal, že požiadal Z. I., aby mu požičal svoj občiansky preukaz, aby sa naň mohol ubytovať, a následne vypovedal, že za ubytovanie platil on osobne a bol tam vtedy s Máriom I., bolo to cca 21-22 hod.). Platil jeho peniazmi, dal mu 10,00 €. Bol v tej izbe hodinku, možno dve. Osprchoval sa, najedol sa a šiel von. V tej ubytovni neboli obžalovaní ubytovaní, nevedel kam išli, on išiel zvlášť. Videl tam potom policajné autá a neskôr si uvedomil, že tam boli kvôli nejakej falošnej bankovke a napadlo ho, že by to mohlo byť z tých 10,00 €, čo mu dal. On pri sebe tú 100-eurovú bankovku nemal. Tá barmanka sa volala G.. Priezvisko nevedel. Nevedel povedať, či obžalovaní v ten večer tej barmanke niečo platili. On nerozbieňal v ten večer nič. F. E. mu dal 10,00 €, lebo vedel, že je na ulici, bol kamarát, vychádzali spolu. Aj on bol niekedy na ulici, pomohol vtedy on jemu, preto mu dal tých 10,00 €. S obžalovanými sa pozná od malička. V ten deň nerozbieňal žiadne falošné bankovky. Povedal pravdu, nič nezatajil. Nikto z obžalovaných mu v ten večer neponúkol žiaden obnos. Za účelom odstránenia rozporov bola prečítaná časť výpovede svedka, kde uviedol: Ja si teraz spomínam, že E. aj I. boli v tej herni a ten Kača po mne chcel, aby som si zobral izbu v tej ubytovni. Toto sme sa rozprávali pred herňou. Tam som odmetal sneh, aspoň myslím. Aj mi dávali 100,- €. Ja som povedal, že nie. Ja som sa tam nechcel ubytovať. Tak som tam nešiel s nimi. To, či tam išli oni dvaja, to neviem povedať. Ja som išiel naspäť dovnútra herne. Kam išli oni dvaja, to neviem povedať. To, či bola bankovka falošná, to neviem povedať. Neviem ani odkiaľ ju mali. Svedok k prečítanej časti svojej výpovede uviedol, že v tom čase bol asi pod vplyvom drog, možno nevedel, čo rozpráva. Pravdou je to, čo vypovedal na hlavnom pojednávaní. Kača mu nedal tých 100,00 €, dal mu iba 10,00 €, keď prišiel do herne. Požiadal Z. I., aby mu vybavil ubytovanie, lebo nemal doklady. On

to vtedy tak nebral. Vtedy vypovedal inak, bol pod vplyvom drog, v strese, vtedy ho hľadali aj policajti, ledva ho chytili. Výpoveď, ktorú povedal na hlavnom pojednávaní, je pravdivá. Jediné peniaze, ktoré mu Kača dal, bolo 10,00 €. Možno, že sa ho to vtedy policajti nepýtali, tak preto vypovedal inak. Nepamätal si, čo bolo pred toľkými rokmi.

Svedkyňa G. D. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaných pozná z videnia, v pojednávacej miestnosti ich aj správne označila. O skutku má vedomosť iba od polície, kde jej to hovorili. Sama nebola ničoho svedkom. N. pracovala na Linčianskej v bare B.. Obžalovaných často vídávala, navštevovali bar, nie každý deň, ale často. Pána Z. K. nepoznala, resp. to meno jej nič nehovorí. V bare jej v tom čase pomáhala dcéra za barom a možno priateľ. V tom čase si nechcel nikto z obžalovaných rozmeniť peniaze v bare. V herni mali aj automaty. Raz sa jej stalo, že prišiel chlapec čiernej pleti, kučeravý, mal pri sebe 100-eurovú bankovku, hovoril, že ju vypral v rifliach, chcel si za ňu kúpiť cigarety. Zobrala tú bankovku, chcela mu podať aj tie cigarety, ale dcéra ju zastavila, že aby tú bankovku nebrala, potom mu ju vrátila. Vedela, že to bol čierny chlapec, menšej postavy, pričom obžalovaných poznala aj v čase spáchania skutku. Ona osobne ďalší prípad s falošnou bankovkou nemala.

Svedok R. E. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaných nepozná. V tom čase podnikal aj v ubytovacích službách, mal v prenájme aj ubytovňu Domov. S. N. Z. bola jeho recepčná. Na druhý deň prevádzkarka prevzala tržbu, kde našla túto bankovku. Ona ho o tom upovedomila, že takéto niečo sa stalo na smene, potom to riešila s recepčnou, riešili to tak, že mala tam čítačku na peniaze, a že prečo tú bankovku nekontrolovala pomocou čítačky na peniaze, ktorú tam mala k dispozícii. Čítačka fungovala. Bolo povinnosťou zamestnancov používať ju. Recepčná spomínala, že bola zaplatená bankovka, niekto sa mal ubytovať, ona mu z tej bankovky vydala, tí dotýční si to rozmysleli a chceli vrátiť peniaze. Zaplatili falošnou bankovkou, ona im vydala peniazmi, ktoré mala k dispozícii, a potom, keď to stornovali, tak im dala iba doplatok do tých 100 eur. Bolo povinnosťou recepčných zapísať, komu prenajímali izbu. Ak si chcel niekto prenajať izbu, mala si vypýtať občiansky a do knihy ubytovaných zaznačiť záznam - mal tam byť dátum, kedy sa ubytoval, meno, adresa a číslo izby. Kniha bola iba jedna. Po nahliadnutí na listiny na č.l. 164-167 spisu uviedol, že ako sa vošlo dovnútra ubytovne, tak bola pravá strana a druhá ľavá a podľa toho boli rozlíšené pavilóny A a B. Tí, čo boli ubytovaní dlhodobo, s tými sa robili písomné zmluvy. Pokiaľ si pamätal, tak mal informácie od prevádzkarky, že to nebolo zaznamenané v tej knihe. Ak by niekto stornoval ubytovanie, tak záznam v knihe by sa prečiarkol.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené tieto listinné dôkazy: posudok na falzifikát od NBS (č.l. 118-119), zápisnica o vydaní veci (č.l. 120), trestný rozkaz OS Trnava sp. zn. 5T/89/2008 (č.l. 151-153), rozsudok OS Trnava sp. zn. 2T/51/2008 (č.l. 154-160), úradný záznam a fotokópie z knihy ubytovaných (č.l. 161-167), doklad z dennej uzávierky zo dňa 18.12.2009 (č.l. 168), doklad o stornovaní platby zo dňa 18.12.2009 (č.l. 169), správy o povesti na obžalovaných (č.l. 171-176, 186-188, 191-192, 233-234, 237-239, 249-256), správa KR PZ Trnava a fotokópia operačného denníka (č.l. 177-179), uznesenie OR PZ Trnava pod ČVS: ORP-193/OEK-TT-2010 (č.l. 197), odpoveď R.č.l. 215), lustrácie na obžalovaných (č.l. 458-473), podstatný obsah spisu OS Trnava sp. zn. 7T/71/2016, podstatný obsah spisu OS Trnava sp. zn. 1T/8/2011, podstatný obsah spisu OS Trnava sp. zn. 7T/6/2010, podstatný obsah spisu OS Trnava sp. zn. 0T/44/2013, podstatný obsah spisu OS Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/50/2011 a podstatný obsah spisu OS Bratislava III sp. zn. 46T/34/2014. Zároveň nebolo možné na hlavnom pojednávaní oboznámiť záznamy príslušníkom polície (č.l. 170, 180, 195, 196, 198 a 215) v zmysle návrhu prokurátora v obžalobe, nakoľko tieto z hľadiska súdnej praxe nemajú žiadnu výpovednú hodnotu, resp. nemožno ich považovať za dôkazy použiteľné v konaní pred súdom.

Z oboznámených listinných dôkazov vyplynulo aj nasledovné:

Z posudku na falzifikát od NBS pod č. NCC-2009/4182 zo dňa 04.01.2010 vyplynulo, že predložená bankovka sériového čísla W bola vyhodnotená ako nepodarený falzifikát - stupeň nebezpečnosti „5“. Zo zápisnice o vydaní veci vyplynulo, že bankovku vydala na trestné konanie poškodená Vilma Z. dňa 18.12.2009 o 23:20 hod. Z fotokópií z knihy ubytovaných vyplynulo, že v knihe pre pavilón A ani v knihe pre pavilón B ubytovne Domov nebol zapísaný žiaden záznam o ubytovaní obžalovaných dňa 18.12.2009. Doklad z dennej uzávierky zo dňa 18.12.2009 bol vytlačený o 23:30:07 hod. dňa 18.12.2009. Doklad o stornovaní platby zo dňa 18.12.2009 bol vytlačený o 23:12:58 hod. dňa 18.12.2009 (storno 20,58 €). Zo správy KR PZ Trnava a fotokópie operačného denníka vyplynulo, že poškodená N. Z. volala na políciu (linku 158) v čase o 22:02 hod. dňa 18.12.2009.

*** Výrok o oslobodení spod obžaloby ***

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 ods. 19 Tr. por. a § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. por., vyhodnotením vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. jednotlivo a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, s konštatovaním, že nebolo možné vykonať na hlavnom pojednávaní žiadne ďalšie dôkazy, ktoré nenavrhli ani procesné strany, súd dospel k záveru, že stíhaný skutok nie je trestným činom.

Subjektívna stránka každého trestného činu je založená na tzv. zavinení, ktorým sa rozumie vnútorný psychický vzťah páchatel'a k skutočnostiam tvoriacim trestný čin. Zavinenie je podstatnou náležitosťou trestnej zodpovednosti, čím je vyjadrená zásada, že bez zavinenia niet trestného činu ani trestu. Zavinenie je vybudované na zložkách vedomostnej (intelektuálnej) a vôľovej. Je nevyhnutné, aby obidve zložky zavinenia zahŕňali skutočnosti tvoriace objekt a objektívnu stránku trestného činu (chránený záujem, zavinenie, konanie a následok). Zavinenie vo forme úmyslu je vybudované na zložkách vedomostnej aj vôľovej. Podľa stupňa naplnenia vôľovej zložky rozlišujeme úmysel priamy (dolus directus) a nepriamy (dolus eventualis). Vedomostná zložka je v obidvoch prípadoch rovnaká. Pri priamom úmysle páchatel' chce spôsobiť porušenie alebo ohrozenie chráneného záujmu (§ 15 písm. a/ Tr. zák.). Chcenie sa chápe ako najvyšší prejav vôle. Pri nepriamom úmysle páchatel' priamo nechcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, súčasne je však uzrozumený s tým, že takéto porušenie alebo ohrozenie nastane (§ 15 písm. b/ Tr. zák.). Uzrozumenie sa tu chápe ako najnižšia zložka vôle.

Vykonané dokazovanie podľa názoru súdu nepreukázalo u osôb obžalovaných naplnenie subjektívnej stránky stíhaného zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 270 ods. 2 Tr. zák., ktorý je úmyselným trestným činom, a to v žiadnej jeho forme (priamy alebo nepriamy úmysel).

O jej prípadnom naplnení nenapovedal jediný dôkaz, ktorý mohol súd v rámci svojho rozhodovania (o vine či nevine) brať do úvahy. Je síce pravdou, že na hlavnom pojednávaní boli prečítané na odstránenie rozporov vo výpovediach svedkov Jany D., Z. K. a G. D. aj ich výpovede uskutočnené pred vznesením obvinenia obžalovaným, avšak z hľadiska dôkazov zadovážených po vznesení obvinenia a vykonaných na hlavnom pojednávaní nebol produkovaný žiaden usvedčujúci dôkaz o ich vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Preto súd pri rozhodovaní nebral do úvahy prečítané výpovede, ako aj vyjadrenia svedkov k takto ich prečítaným výpovediam zo skoršieho obdobia.

V súhrne bolo možné zhrnúť, že jednak nebol produkovaný taký dôkaz, ktorý by preukazoval predchádzajúcu dohodu obžalovaných na spáchaní stíhaného zločinu (...po predchádzajúcej vzájomnej dohode...), ako aj nebolo preukázané, že obžalovaní vedeli, že bankovka v hodnote 100,00 € je falošná (...bankovku v hodnote 100,00 €, o ktorej Mário I. aj F. E. vedeli, že je falošná...), pričom len svedok Z. K. sa domnieval, že bankovka je falošná, nik iný nevypovedal, že by to obžalovaní vedeli predtým, ako platili a že mali tým pádom aj úmysel dať tú bankovku ako pravú, teda rozmeniť ju za pravé peniaze. Výpoveď svedka Z. K. bola taktiež na hlavnom pojednávaní značne vnútorne rozporuplná, kedy opakovane menil svoju výpoveď (napr. ohľadom izby na ubytovni uvádzal 3 verzie, ako sa v ten večer ubytoval alebo chcel ubytovať), pričom listinné dôkazy (kópie z kníh ubytovaných) nepreukazovali, že by bolo jeho meno (a ako už bolo uvedené, ani meno žiadneho obžalovaného) zapísané v knihe ubytovaných na ubytovni Domov dňa 18.12.2009, pričom aj svedkyňa Eva Horváthová poprela, že by svedka Z. K. vôbec poznala.

Z hľadiska vykonaného dokazovania bol súd záveru, že inak (v ostatnej časti) sa skutok popísaný v obžalobe stal, pričom verzii svedka R. E. neuveril (že bankovka sa našla až na druhý deň), pretože túto vyvracala výpoveď poškodenej N. Z., ako aj listinné dôkazy oboznámené na hlavnom pojednávaní (z ktorých vyplynulo, že poškodená volala na políciu dňa 18.12.2009 v čase o 22:02 hod. a v čase o 23:20 hod. bankovku vydala na trestné konanie).

Je potrebné poznamenať, že v trestnom konaní je nositeľom obžaloby prokurátor, ktorý má preukazovať vinu obžalovaného a ktorý v predmetnej veci nezabezpečil a nepredložil súdu také presvedčivé,

nespochybniteľné a zákonné dôkazy, ktoré by súd viedli k záveru o vine obžalovaného bez najmenších pochybností. Inak povedané prokurátor v predmetnej trestnej veci neunesol dôkazné bremeno.

Na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného možného záveru. Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú akékoľvek pochybnosti. To platí tým skôr, keď v prejednávacom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú a súd svoje rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej či druhej skupiny dôkazov.

V súvislosti s už naznačenou „dôkaznou núdzou“, ktorá sa vyskytla v posudzovanom prípade, je potrebné tiež poukázať na zásadu trestného konania „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. a použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu danej veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Preto súd obžalovaných spod obžaloby oslobodil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Preto bola obligatórne poškodená Vilma Margetínová so svojim uplatneným nárokom na náhradu škody aj odkázaná na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.